

¹Laß dein Brot über das Wasser fahren, so wirst du es finden nach langer Zeit.²Teile aus unter sieben und unter acht; denn du weißt nicht, was für Unglück auf Erden kommen wird.³Wenn die Wolken voll sind, so geben sie Regen auf die Erde; und wenn der Baum fällt, er falle gegen Mittag oder Mitternacht, auf welchen Ort er fällt, da wird er liegen.⁴Wer auf den Wind achtet, der sät nicht; und wer auf die Wolken sieht, der erntet nicht.⁵Gleichwie du nicht weißt den Weg des Windes und wie die Gebeine in Mutterleibe bereitet werden, also kannst du auch Gottes Werk nicht wissen, das er tut überall.⁶Frühe säe deinen Samen und laß deine Hand des Abends nicht ab; denn du weißt nicht, ob dies oder das geraten wird; und ob beides geriete, so wäre es desto besser.⁷Es ist das Licht süß, und den Augen lieblich, die Sonne zu sehen.⁸Wenn ein Mensch viele Jahre lebt, so sei er fröhlich in ihnen allen und gedenke der finstern Tage, daß ihrer viel sein werden; denn alles, was kommt, ist eitel.⁹So freue dich, Jüngling, in deiner Jugend und laß dein Herz guter Dinge sein in deiner Jugend. Tue, was dein Herz gelüstet und deinen Augen gefällt, und wisse, daß dich Gott um dies alles wird vor Gericht führen.¹⁰Laß die Traurigkeit in deinem Herzen und tue das Übel von deinem Leibe; denn Kindheit und Jugend ist eitel.

¹إِزِمْ خُبْرَكَ عَلَى وَجْهِ الْمِيَاهِ فَإِنَّكَ تَجِدُهُ بَعْدَ أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ.²أَعْطِ تَصِيْبًا لِسَبْعَةٍ وَلِثَمَانِيَةٍ أَيْضًا، لِأَنَّكَ لَسْتَ تَعْلَمُ أَيَّ سَرٍّ يَكُونُ عَلَى الْأَرْضِ. إِذَا ائْتَلَّتِ السُّحُبُ مَطَرًا تُرِيْقُهُ عَلَى الْأَرْضِ. وَإِذَا وَقَعَتِ الشَّجَرَةُ تَحَوُّ الْجُنُوبِ أَوْ تَحَوُّ السَّمَالِ فِي الْمَوْضِعِ حَيْثُ تَقَعُ الشَّجَرَةُ هُنَاكَ تَكُونُ.⁴مَنْ يَرْصُدُ الرِّيحَ لَا يَزْرَعُ، وَمَنْ يُرَاقِبُ السُّحُبَ لَا يَحْصُدُ.⁵كَمَا أَنَّكَ لَسْتَ تَعْلَمُ مَا هِيَ طَرِيقُ الرِّيحِ، وَلَا كَيْفَ الْعِظَامُ فِي بَطْنِ الْحَبْلِ، كَذَلِكَ لَا تَعْلَمُ أَعْمَالَ اللَّهِ الَّذِي يَصْنَعُ الْجَمِيعَ.⁶فِي الصَّبَاحِ ارْزَعْ زَرْعَكَ وَفِي الْمَسَاءِ لَا تَرْخِ يَدَكَ، لِأَنَّكَ لَا تَعْلَمُ أَيُّهُمَا يَنْمُو هَذَا أَوْ ذَاكَ، أَوْ أَنْ يَكُونَ كِلَاهُمَا جَيِّدَيْنِ سَوَاءً.⁷الْتَوَرَّ خُلُوءًا، وَخَيْرٌ لِلْعَيْنَيْنِ أَنْ يَنْظُرَا السَّمْسِينَ.⁸لَأنَّهُ إِنْ عَاشَ الْإِنْسَانُ سِنِينَ كَثِيرَةً فَلْيَفْرَحْ فِيهَا كُلِّهَا، وَلْيَتَذَكَّرْ أَيَّامَ الظُّلْمَةِ لِأَنَّهَا تَكُونُ كَثِيرَةً. كُلُّ مَا يَأْتِي بِاطِلٍ.⁹إِفْرَحْ أَيُّهَا الشَّبَابُ فِي حَدَاتِكَ، وَلْيَسْرُرَكَ قَلْبُكَ فِي أَيَّامِ شَبَابِكَ وَاسْلُكْ فِي طَرِيقِ قَلْبِكَ وَبِمِزَاجِ عَيْنَيْكَ، وَاعْلَمْ أَنَّهُ عَلَى هَذِهِ الْأُمُورِ كُلِّهَا يَأْتِي بِكَ اللَّهُ إِلَى الدَّيْنُونَةِ.¹⁰فَانْزِعِ الْعَمَّ مِنْ قَلْبِكَ، وَأَبْعِدِ السَّرَّ عَنْ لَحْمِكَ، لِأَنَّ الْحَدَاثَةَ وَالشَّبَابَ بِاطِلَانٍ.